

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 441.

Anden Session.

114de Møde.

Torsdagen den 20de Marts.

(Fortf.)

Indenrigsministeren (fortsat): Idet jeg saaledes har omhandlet deels det almindelige Spørgsmaal for Færøerne og deels Forholdet paa Kongsgodsset, skal jeg endnu opholde mig lidt ved, hvad der er fastsat om Troerne ved Thorshavn, med Hensyn til hvilke der gjælde specielle Bestemmelser. Der er nemlig, efterat en stor Deel af Thorshavns Indvaanere vare komne i Besiddelse af mindre Stykker af de to Gaarde, Husegaard og Skandsetro, ved Thorshavn og havde opdyrket dem, netop i 1831 falden en kongelig Resolution, som siger, at den under det kongelige Odelsgods henhørende Jord, som benyttes af Indvaanerne i Thorshavn, maa, naar Fæsteledighed indtræder paa det paagældende Odelsgods, aldeles stilles herfra og overdrages bemeldte Indvaanere i sædvanlig Fæste og mod en påsænde aarlig Afgift til Jordebogskassen, dog paa Billaar, at Leilendingerne paa de Gaarde, hvorunder disse Jorder oprindeligen have hørt, forbeholdes Ret til at græsse for Sommertiden, samt forsaavidt Gaarden, ved at fradrages de omhandlede Jorder, kan antages at blive forringet, faae en påsænde Afgang i deres Jordebogsafgifter. Med Hensyn til det ærede Udvalgs Opfattelse af denne Resolution, hvorved der saaledes er tilfagt dem, der havde opdyrket enkelte Stykker af de nævnte Gaarde under Leilendingsgodsset ved Thorshavn, en Overgang til sædvanlig Fæste, naar Bøndergaardene, hvorunder den af dem indtagne Jord henhører, bliver fæsteledig — maa jeg, forsaavidt Udvalget har omhandlet dem som danske Fæstere, bemærke, at denne Opfattelse neppe er rigtig. Der er upaatvivlelig ved det Fæste,

som saaledes er tilfagt Vedkommende, sigtet til sædvanlig færøisk Fæste, og ikke til det sædvanlige danske Fæste. Jeg troer, at, naar man taler om sædvanligt Fæste paa Færøerne, saa ligger det nærmere at forstaae det om sædvanligt færøisk Fæste, end om sædvanligt dansk Fæste; men det færøiske Fæste er jo, som bekendt, meget mere gunstigt end det danske Fæste, og den Stilling, som de færøiske Fæstere have, er saaledes langt gunstigere end den, som de danske Fæstere have, men iøvrigt indrømmer jeg gjerne, at ogsaa dette Forhold med Hensyn til de opdyrkede Troer ved Thorshavn kan trænge til en nærmere Ordning. Amtmanden har yttret, at det var hans Mening, at der ved det i den kongelige Resolution af 30te Marts 1831 omtalte Fæste var sigtet til det færøiske Fæste, og derefter anfører han i Henhold til Anordningen, at det er et Fæste, hvorved Afgiften er fastsat og Indfæstningen er fastsat, og hvor der er givet Haab om Succession for den ældste Søn, eller efter Skif og Brug, hvor der ingen Sønner er, Tillsættelse til at overdrage Brugen til en Svigersøn eller Pleiesøn. Dette synes iøvrigt ogsaa allerede at vise, at den Ret, som Troernes Besiddere nu have, ikke kan være en Ret til at afhænde til Andre, da den Fordeel, som skal tilfalde dem, naar Fæsteledighed indtræder paa Bøndergodsset, kun gaaer ud paa at give Fæste. Det har været underkastet nogen Tvivl, om disse Bestemmelser af 1831 gjælde for den Fjerdedeel af Kirkebygaard, som er overdraget Amtmanden som Embedsgaard, men det kan dog vistnok i Grunden ikke betvivles, at disse Bestemmelser af 1831 ikke gjælde derfor. De angaae udtrykkeligt Leilendingsgodsset, og derunder kan neppe denne Embedsgaard indbefattes.